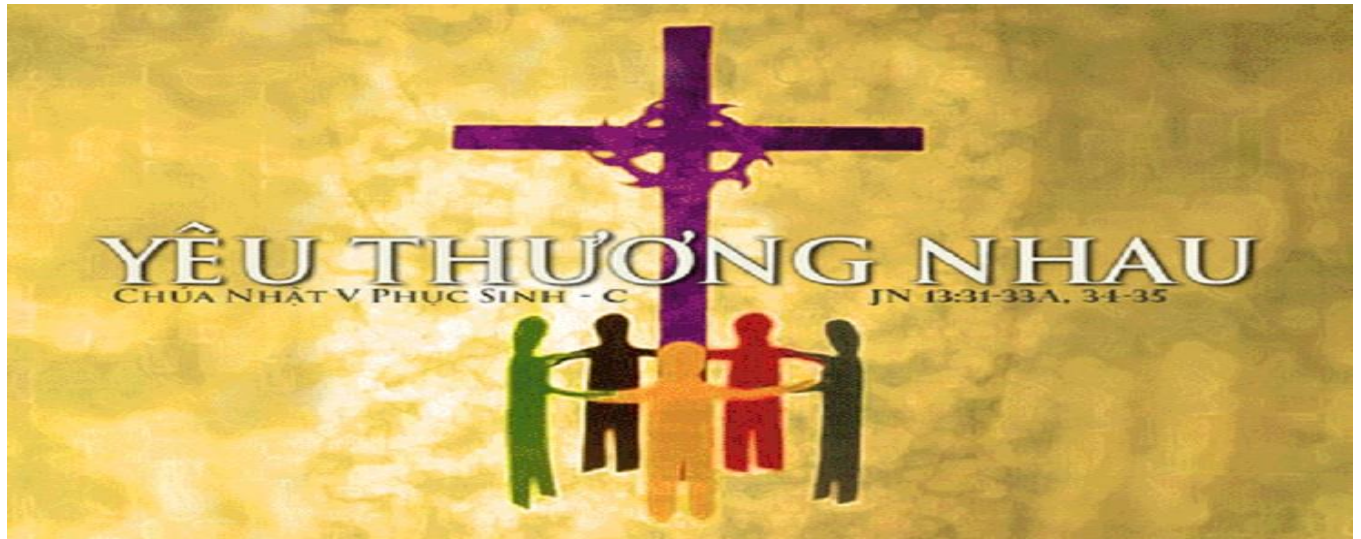

Chúa Nhật V - Mùa Phục Sinh năm C

"Ai thấy Thầy, là thấy Cha Thầy... Thầy và Cha Thầy là một"

"Thầy ban cho các con điều răn mới, là các con hãy yêu thương nhau".

"Các con yêu quý, Thầy chỉ còn ở với các con một ít nữa thôi. Thầy ban cho các con điều răn mới, là các con hãy yêu thương nhau. Như Thầy đã yêu thương các con, thì các con cũng hãy yêu thương nhau. Căn cứ vào điều này mà mọi người nhận biết các con là môn đệ của Thầy, là nếu các con yêu thương nhau". (Gioan 14:10-12)

Năm 1984, chân ướt chân ráo đến "tị nạn" ở Paris, tôi được các Frères đón tiếp nồng hậu, cho ở một căn phòng gần... garage. So với thời gian gần 3 năm lang thang lưu lạc nay đây mai đó trên con thuyền... "tìm đường cứu nước" ở Việt Nam thì quả là một dinh thự, nói chi so với "giường sàn 0.3x2 mét ở trại tù!

Mấy ngày đầu còn chưa ổn định giấc ngủ và tâm tư, các Frères để tôi ở nhà... dưỡng sức. Một hôm, nghe tiếng chuông gọi cửa, tôi thấy một bà già - ước chừng trên dưới 60 - cùng đi với một cô trẻ khoảng 18-19 = "chắc là 2 mẹ con", tôi thoáng nghĩ. Thì ra 2 môn đồ thuộc giáo phái "Témoins de Yaweh", tay trình trọng cầm cuốn Kinh Thánh to tướng, ngỡ ý muốn "nói chuyện". Thoạt tiên, tôi muốn từ chối vì người nhà đi khỏi, chỉ có mình tôi mới đến. Tiếng Pháp thì tôi nói tôi hiểu, họ nói họ hiểu. Nhưng bà già giơ giơ cuốn Kinh Thánh trước mặt tôi, thuyết phục : "Rất có lợi cho anh!"

Thú thật lúc đó tôi chưa biết "Témoins de Yaweh" là gì, cộng thêm tò mò và muốn được "pratiquer parler français (!)" nên vui vẻ mời vào phòng khách. Chủ khách vừa an toạ, bà già nhập ngay vào vấn đề : nào là Thiên Chúa tạo dựng muôn loài, nào là Thân Khí tái tạo... Bà vừa diễn giải Kinh Thánh vừa tìm điển cứ (référence) trong cuốn Kinh Thánh. Nói đến đoạn Thân Khí tái tạo, bà đang còn tìm điển cứ, thì tôi nói ngay : "Ezéchiel, chương 36-37..."

Bà già nhìn tôi lộ vẻ ngạc nhiên, và ngưng diễn giải Kinh Thánh... Nhìn quanh phòng: trên tường treo thánh giá và dưới thánh giá treo hình thánh LaSan - bên cạnh phòng khách là nhà nguyện có đèn chầu leo loét... Bà đổi giọng ngay :

- Hình "người đó" là ai ?
- Thánh LaSan, đáng sáng lập dòng chuyên lo việc giáo dục giới trẻ - là quan thầy các nhà giáo...
- Ô... Rồi bà nhìn tôi có vẻ soi mói.

Bỗng bà đứng dậy, đèn vén màn nhìn vào phòng nguyệt, lắc đầu thờ dài, trở về chỗ ngồi rồi hỏi tôi :

- Anh nghĩ sao? Một người tin vào Thiên Chúa, mà còn cúi đầu thờ lạy một khúc gỗ, một cục đất, một mảnh giấy???

Thái độ của bà đã làm tôi nổi giận không ít, nhưng cố nén, tôi bình tĩnh hỏi lại:

- Xin lỗi, bà đã... lập gia đình chưa ?

Cả bà già lẫn cô gái trở mắt nhìn tôi - không biết họ nghĩ gì ?

Thoáng một lúc, bà trả lời :

- Đâu có ăn nhập gì với câu hỏi của tôi đâu!

- Có chứ ! - tôi cương quyết đáp.

- Có, tôi đã lập gia đình, nhưng cô này thì chưa!... Rồi sao ?

Miệng thì tôi trả lời bà già, mắt thì tôi nhìn cô gái... mỉm cười, đoán xem phản ứng:

- Vậy chứ ngày đám cưới, bà có chụp hình chụp ảnh lưu niệm với chồng bà không? Chắc hẳn là có - tôi nói tiếp, sợ bà già cắt ngang. Bây giờ tôi không biết chồng bà còn hay mất, nhưng chắc chắn một điều là bà còn giữ cuốn album lưu niệm ngày cưới... Và cũng chắc chắn là lâu lâu bà đem album ra xem lại, không chừng tay vuốt ve những tấm hình có gương mặt của chồng bà... và không chừng đã có lần bà hôn những tấm hình đó mà lòng trí tưởng tượng đến người chồng thương yêu... Thì cũng chỉ là những mảnh giấy chứ có phải là... chồng bà đâu ?...
Cả bà già lẫn cô gái đứng phắt dậy ra khỏi nhà không một tiếng "au revoir!!!"

***

Bài Tin Mừng hôm nay được xem như "Lời Trôi" của đức Giêsu Ki-tô trước khi Người "hoàn tất sứ mạng" Chúa Cha giao phó ở trần gian này.

"Thầy không còn ở với anh (chị) em [trong thân xác ở trần gian này]..."

"Thầy về cùng Cha Thầy và cũng là Cha của anh (chị) em..."

"... Thầy ở đâu, anh (chị) em cũng ở đó... Thầy ở trong anh (chị) em và anh (chị) em ở trong Thầy..."

Một dấu hiệu - còn mạnh gấp ngàn triệu lần hơn là dấu hiệu, vì đó là sự thật = một **bí tích** - để nhắc nhở cho anh chị em chúng mình biết thân xác phàm phu tục tử - nếu nói được là phàm phu tục tử, nghĩa là vật chất, hữu hình của đức Giêsu ở trần gian - không còn hữu hình vật chất nữa, mà là vô hình linh thiêng, vẫn ở giữa trần gian, ở với loài người = chẳng những ở giữa và ở với loài người mà ở trong, ở cho, ở vì mỗi người chúng ta : "**...Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, rồi nói : 'này là Mình Thầy, anh chị em hãy cầm lấy mà ăn... Anh Chị Em hãy làm việc này để nhớ đến Thầy' "** (Luca 22:19).

Dưới cặp mắt xác thịt, cặp mắt phàm phu tục tử của chúng ta, mà chúng ta còn "thấy" những hình ảnh, những gì là siêu vật chất, những tình cảm mến thương luyện tiếc, v.v... qua một bức tượng bằng gỗ bằng đá, qua một mảnh giấy ít nhiều phai mờ với thời gian - phương chi dưới cặp mắt của tình cảm yêu thương, của lòng mộ mến, của đức tin? Chắc hẳn rằng ai trong chúng ta cũng trân trọng bảo toàn bằng lá xe, giấy an sinh xã hội, mảnh bằng này chứng nhận kia, v.v... và còn trang trọng treo tường xem như là rất quý giá - ít nhiều với tâm tưởng "phô trương, khoe khoang" - mà quên rằng đi rằng, mảnh bằng này giấy chứng nhận nọ là hoàn toàn do xã hội loài người ban tặng, và không hơn không kém, chỉ là những mảnh giấy hoặc khúc gỗ, miếng chì, đồng, bạc hay vàng... Chúng ta không tôn thờ bức tượng làm bằng đá bằng gỗ, chúng ta không tôn thờ mảnh giấy có ghi khắc những kỷ niệm ít nhiều sâu đậm trong tâm trí chúng ta, nhưng chúng ta quý trọng những

bức tượng, những mảnh giấy đó vì nó liên quan xa gần đến chính cuộc sống của mỗi một chúng ta.

Tuy nhiên, cách thức quý trọng - quá quý trọng ! - cũng ít nhiều biểu lộ sự tôn thờ nếu tâm trí chúng ta chỉ dừng lại ở giá trị vật chất của các bức tượng hoặc mảnh giấy đó. Không thiếu những vụ các em bé hay ngay cả người lớn đã bị đánh đòn nhừ tử hoặc bị giết chết, chỉ vì những người này "dám lỡ tay" làm hư hại một bức tượng, đánh mất một giấy tờ mình cho là "quan trọng" và không chừng đã ... tôn thờ!

Bức tượng hay mảnh giấy sống động nhất, phải chăng là "những anh chị em bé mọn nhất" thật sự mang trong thân mình Đấng đã vì yêu thương tuyệt đối, mà đến "ở trong, ở với, ở cho" ?

